

Om och när en faders bud bör överträdas

Svar till en ung kristen.

Min kära syster i Kristus!

Mycken nåd, frid och hugsvalelse! Som allra hastigast blott några ord till svar å kärkomna brevet. Tack, tack för dessa okonstlade och förtroliga meddelanden! O, jag ser, jag förstår. Ja, N:s anförda yttrande hade visserligen sin betydelse. Men nu till den viktiga frågan av och för den bekymrade vännen, som tvingas under en gammal faders bud och böner att göra emot bättre håg och emot bättre vetande.

Ja, kära vänner! här hjälpes det ej med ord. Det är lätt att giva råd, men, där dessa ej kunna efterlevas — då?! Vad är det? Jo, jag menar, det torde fordras mången bitter och dödande erfarenhet ännu, innan Guds vilja och ord få den makt över själen, att de efterlevas. Det är ju uppenbart, att man måste mera lyda Gud än människor, måste övergiva fader, moder, bröder, systrar, ja, sitt liv, när det så fordras för Herrens skull; men, vem gör det? Jo, när nöden blir större, eller ock hjärtat uppfylles av den översvinneliga fröjden av Guds kärlek i Kristus, då går det, då går *det* lätt, som förut var omöjligt.

En annan sak är, att vi ej få fatta det så, att vi skulle i oträngda mål trotsa en fader — nej, tvärt om! ett kristligt barn bör vara det böjligaste barn, som ofta låter tvinga sig även till försakande av andliga vederkvickelser; men bjuder fadern en bestämd synd eller en förnekelse av Kristus, eller förbjuder han *alla nådemedlens* användande, då upphör lydnaden, då måste man hellre lida än lyda. Och kraften till allt detta? Ja, den kommer då, när man blivit väl dödad eller väl fröjdad i Herren (1 Joh. 5:4). Men att tillämpa dessa regler, det tillhör varje enskild kristen för varje enskilt fall. Att giva många exempel på, *när* man må lyda eller bryta och lida, därtill har jag omöjligt tid. Ävenså har jag i Pietisten talat mera, än jag nu hinner, om huru tron blir en seger och fröjd i Herren vår starkhet. Gud give oss sin stora nåd därtill, att vi på allvar taga hans ord till hjärtat och gå med hans löften till hans fotapall och bedja om trons gåva jämte flera gåvor! Herren vare med eder!

Jag måste sluta. Gud, all nåds Gud, vare med eder alla!

C-O Rosenius 1854

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com